

Publicerad 2007-09-30 17:14 av Jonny Larsen

**Jag har inget hjärta kvar men jag har en gummianka som ser ut som en glad liten demon... Hon säger
p**

Verkligheten existerar i en gnista av ljus,
i en bit av någonting så stort och ogreppbart
att ingenting förutom den minsta beståndsdelen
går att uppfatta som någonting beständigt.
Någonting riktigt, någonting sant.

sanningen däremot, är alltså flytande
diffusa tankar korrumpierar min välkonstruerade vilja,
mitt mål att skapa en betydelsefull konstellation
mellan tanke, dröm och överanvända ord.

Ett internt du leder mig mot en vanlighet jag vill kasta bort
en vanlighet jag inte vill kännas vid...

Till ett externt du skinande som en uråldrig stjärna,
en flisa av ljus från en evigt lysande sol,
skenet du sprider talar som ett kärnvapenexplosion
dödar allt omkring dig, forcerar distans i närheten,
inte ett öga går oskadat förbi... konturer bränns fast
i det innersta av innersta... en välkommen skada...

Jag ville alltid göra ont... då,
att känna någonting var alltid ett positivt,
alltid ett positivt, alltid förtjänat, alltid rätt.

Baksidan av ljus är mörker,
mörker...
Välkommen, jag känner dig väl.
Du föder mig, förivrar mig, äter mig...

Sedan smärtan först satte in har jag funderat,
smärta är väl subjektivt, kan jag då älska den.
Jag kan le när du skär i mig,
skratta när du kväver mig...
Jag kan önska dig lycka till när du hotar mig,
hjälpa dig sikta när du skjuter mig...

Allt jag begär är att du säger tack när du hittat rätt...

/

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten